

Eczacılık ve Metin Taş...

Profesör Hayriye Hanımın laboratuvarlarının sonuçları için defterlerimizi alırken ellerimiz titrerdi. Defterlerimizdeki "GEÇMEZ" in anlamının, bizce sadece başarısızlığımızdan değil, çalıştığımız ilkel şartlardan olduğunu bildiğimiz için kahrolurduk. Çok yağmurlarda tavanı akan sınıflar, yanmayan bek'ler, sayıları az olduğu için kuyruk oluşturduğumuz teraziler... Çalıştığım bankonun tahtasının üstüne kara kalemimle yazdığım dörtlüğü, benden sonra kim bilir kimler okumuştur. Umutsuzluğumu ve sitemimi, hatta öfkemi ifade eden bu çağrıyı, üzerinden yıllar geçmesine rağmen hatırlıyorum.

ÇAĞRI

**"Teraziye sıra gelmez,
Tartarsan da doğru olmaz,
Çökeltiyek bek'ler yanmaz,
Ağlamazsan gel kardeşim..."**

Bütün bu olumsuzluklara karşın bizlere mutluluk veren, sayılamayacak kadar çok güzellikler vardı. Öncelikle, o yıllarda eczacı okulunda okumak önemli bir ayrıcalıktı. Bu ayrıcalık bizlere onur veriyor, saygınlık kazandırıyor. Sanki seçilmişçesine bir araya gelmiş kız ve erkek arkadaşlarımızla kolej havası samimiyeti içinde, yaşadığımız bütün olumsuzlukları düşünmeden, başarılı yıllar geçirerek bu okuldan mezun olduk.

ECZACILIK VE 50 YIL...

Hayatımda çok önemli mana taşıyan bu iki sözcük için yazılacak çok şeyler var ama ben bu yazımda bir eczacı büyüğümden, bir değerli insandan söz etmek istiyorum: ECZACI METİN TAŞ...

Aydın'da bir döneme ismini yazdıran değerli ağabeyimi nasıl anlatacağımı bilemiyorum. Çok da uzun sayılmayan 55 yıllık ömrünün kareleri içerisine sığdırdığı hizmetleri, eserleri tam olarak sayıp dökemeyeceğim için üzgünüm. O yalnız eczacı değil, sosyal bilimci, siyasetçi, teşkilatçı ve çok daha önemlisi kalbi sımsıcak insan sevgisi ile çarpan bir meslektaşımızdı.

Kendisini Eczacı Mektebinin son sınıfında tanıdım.

Eczacılık diyerek kollarımı sıvıdığım günden bugüne elli yıl geçti. Dile kolay, tam yarım asır bu...

Meslekte her yılı devirip geriye baktığımda yaşadığım olayları, insanları, meslek büyüklerimi, her günü hatıra olmuş İstanbul yıllılarımı bir bir hatırlıyorum. Eczacı okuluna başladığım ilk günden itibaren bana mesleği sevdiyen hocalarımın silüetleri, her an yıkılacakmış hissi veren emektar okulumuzun dar koridorlarında vize için, imtihan için koşuşturan birbirinden güzel arkadaşlarım hiç aklımdan çıkmıyor ki... Fakülte bile olmayan, Türkiye'nin bu tek Eczacı Mektebi'nin asit kokan laboratuvarında kim bilir kaç nesil bizim gibi zorlu ve sıkıntılı saatler geçirmiştir. Bu mekânın yaşlı ve yorgun bankolarının geçmişte, kim bilir hangi meslek büyüğümün başarılarına ya da başarısızlıklarına tanık olduğunu hep düşünmüştümdür. Kâbus gibi geçen

eczacılık ve Metin Taş bir konu bir insan

Ecz. Halil ÖZŞARLAK

www.aydineczaci.org.tr

Ben bu okula yeni başlamıştım. Beyazıt'taki Marmara Lokâl'inde Aydın Yüksek Talebe Cemiyetinin genel kurulu vardı. Toplantı oldukça çekişmeli idi. Metin Taş'ı ilk kez bu toplantının divanında görmüştüm. Cemiyet üyeleri sert konuşmalar yapıyorlar, itham ediyorlar; hatta birbirlerinin

üzerine yürüyorlardı. Divandaki Metin Ağabeyimin uzlaştırıcı tavrına, tarafları yatıştırmada

gösterdiği fevkalâde suhuletine tanık olmuş, takdir etmiştim.

Onunla sık sık konuşuyordum. Zaten yurtlarımız da yakındı. Birbirimize gider gelirdik. O, İstanbul'u, üniversite çevresini iyi tanıyordu. Diğer fakültelerden dostları da vardı. Onu herkes severdi. Bu yüzden İstanbul'daki iki büyük talebe teşkilatından birisi olan Milli Türk Talebe Birliği Cemiyetinde bir süre yöneticilik yapmıştı.

Okulu bitirince, herhâlde askerlikten önce Aydın'da "METİN TAŞ ECZANESİ"ni açmıştı. Kanaat, Aydın, Emniyet ve Zafer Eczanelerinden sonra 5.eczaneydi. Açılışı görkemli olmuştu. Yeri de İstasyon Meydanı'nda yıkılmadan önceki sıra dükkanlardan biriydi. Modern tarzda tasarlanmış bu mekânda her şey yeni idi. Daha önemlisi pırıl pırıl genç bir eczacı vardı bu eczanenin başında... Yıllarca değerli meslektaşımız Ecz.Türkan Aysan'ın Zafer Eczanesi ile dip dibe komşuluk yapmış; anlayış ve meslek terbiyesi içerisinde sağlık hizmeti vermişlerdi. İki-üç yıl sonra da Metin Taş Eczanesini bugünkü yerine taşıdı.

Metin Taş, İstanbul'daki misyon ve sosyal kişiliğini eczanesi ile birlikte Aydın'a taşımıştı. O yıllarda siyaset, genellikle yıllanmış, Aydın'a ve ilçelerine simge olmuş insanların elinde idi. Genç olarak İsmet Sezgin, Nahit Menteşe, Behiç Tozkoparan gibi gençlere eczacı Metin Taş da eklenmişti. Kendisi 1960 Askerî Müdahalesi'nden önce Demokrat Parti'nin gençlik teşkilatına katılarak politika yapmaya başlamıştı. 1961 yılında yeniden partileşme süreci başlayınca Aydın'da Adalet Partisi kurucuları arasında yer aldı. Uzun, yorucu ve çileli geçen siyasî hayatının bir kısmını, bu partinin ve 1980 yılından sonra da bunun devamı olan siyasî düşüncenin il başkanlığını başarı ile sürdürdü.

Uzun süren siyasî hayatının yalnızca iki yılını senatör olarak tamamlayabildi. Birçok politikacı gibi o, siyasetten hiçbir şey almadı aksine siyasete çok şey verdi. Metin Taş,

siyasî düşüncesinin dışında herkese maddî, manevî destekler verirdi. Politikayı ve insanları mutlu etmek uğruna eczanesini ihmal ettiği dönemler olmuştu.

Aydın'da birçok insanı onun sayesinde tanıdım. Elimden tutarak, mezun olduğum Aydın Lisesi'nde öğretmenlik yapmama o yardımcı olmuştu. Siyasette olmasa bile, sosyal terbiyeyi ve insanlarla iyi ilişkiyi ben ondan öğrendim. Aydın'da kaldığım beş-altı yıl içinde düşüncelerimiz daima aynı olmuştu. Aydın Spor'un profesyonel olmasında da unutulmayacak gayreti ve yoğun çalışması vardı.

Bütün bunların dışında Denizli Eczacı Odasına kayıtlı Aydın eczacılarını oradan koparıp, kendilerinin bağımsız odaya kavuşmasını yine Metin Taş sağlamıştı. Bugün bünyesinde 400'den fazla eczacıyı barındıran 21.Bölge Aydın Eczacı Odası'nın kurulması, Metin Taş ve diğer eczacı arkadaşlarımızın müşterek çalışması ile gerçekleşmiştir.

30 yıldan fazla bir süre Aydın'ın sağlığında, eğitiminde, sporunda, sosyal konularında simge olmuş Metin Taş'ın isminin küçük bir sokağa bile verilmeyişi, Aydın Belediyesinin affedilmeyecek bir ayıbıdır. Meslektaşları ve sevenleri olarak tek tesellimiz ölümünden sonra eczanesini devralan Ecz. Alev Gücal'ın "METİN TAŞ ECZANESİ"ni, ismini değiştirmeden yaşatmasıdır. Sayın Gücal'a Aydın eczacıları olarak teşekkür ediyoruz.

Eczacı Metin Taş'ı 20 yıl önce bir Eylül sabahı yitirmiştik. Ölüm haberi sadece Aydın'ı değil, tüm Ege'yi ve uzak kentleri yasa boğmuştu. Türk bayrağına sarılı tabutunu binlerce kişi hayır duaları ile Bey Camiinde, omuzlarda taşıırken bir efsanenin sona erdiğine inanıyorlardı. Aydınlılar, meslektaşları ve dostları, ona sağlığında gösterdikleri saygılarını, son olarak ölüsüne de göstermişlerdi.

Bu önemli ve kıymetli insanı bilmeyen, tanımayan genç meslektaşlarıma tanıtmak için bunları yazdım. Ama Eczacı Metin Taş'ın kısa ömrünün öyküsü bu kadar kısa değil ki...

Onu tanıyanlar, onunla beraber olanlar, onu hiç unutmadılar: Yıllar geçse de onu hep arayacaklar. C

dünden bugüne

www.aydineczaci.org.tr

Ecz. Fuat ÖNDEŞ

geçmişten bugüne Ortaklar'da eczacılık mesleğinin tarihi

DOrtaklar Beldesi, doğusunda bağlı bulunduğu Germencik, batıda Kuşadası, kuzeyde Tire ve güneyde Söke ilçeleriyle çevrili bir coğrafyada 1949 yılında kurulmuş bir yerleşim birimidir.

1952 yılında rahmetli Dr. Mahir Okçular öncülüğünde başlayan sağlık hizmeti, o zamanın koşulları gereği sadece bir eczane dolabıyla verilmeye çalışılmış ve kendisi bu hizmeti o kadar iyi bir şekilde vermiştir ki; halk arasında bu fedakarlıkları ve yaptığı hizmetlerden dolayı hâlâ rahmetle ve saygıyla anılmaktadır.

Gerçek anlamda ilk eczane 1972 yılının Haziran ayında Ecz. Erdinç Yiğiter'in mesul müdürlüğünde Derman Eczanesi adı altında açılmıştır.

1973 yılında Ecz. Nuray Seçer'in mesul müdürlüğünde Ecz. Mustafa Boducçuoğlu tarafından Hayat Eczanesi açılmıştır. 1974 yılında bu eczane daha sonra, eş olan Ecz. A.Şahin Öndeş ve Ecz. Sema Öndeş tarafından devralınip işletilmeye başlanmıştır.

Hayat Eczanesi, daha sonra 24 Ekim 1975 ruhsat tarihiyle gerçek anlamda Ecz.Sema Öndeş tarafından devralınmıştır ve hâlâ aynı isim ve ruhsatla Ortaklar Beldesinin en eski eczanesi olarak 30 yıldan bu yana hizmet vermektedir..

2 Nisan 1976 ruhsat tarihiyle Ecz. Ahmet Şahin Öndeş tarafından Yeni Sema Eczanesi adı altında üçüncü eczane açılmıştır.

1976 yılında rahmetli Ecz. Mehmet Öncel tarafından Öncel Eczanesi adı altında açılmıştır. Daha sonra bu meslektaşımız, eczanesini kapatıp beldeden ayrılmıştır.

1977 yılında Ecz. A.Şahin Öndeş tarafından Derman Eczanesinin satın alınmasıyla ve Yeni Sema Eczanesi ile birleştirilmesiyle, eczane sayısı yine üç olmuştur.

26 Mart 1982 ruhsat tarihiyle Ecz. Ayfer Ünveren tarafından Ünveren Eczanesi açılmıştır. Bu eczanemiz de hâlen aynı adreste, 23 yıldan beri eczacılık mesleğini icra etmektedir.

Son olarak da Ortaklar Beldesinde dördüncü eczane olarak Öndeş Eczanesi adı altında 24 Eylül 1999 yılında Ecz. A.Şahin ve Sema Öndeş çiftinin çocukları olan Ecz.

Havva ve Fuat Öndeş tarafından açılmıştır.

Şu anda, bu dört eczane ile Ortaklar halkına bütün ahlakî, meslekî ve etik kurallar çerçevesinde hizmet vermeye çalışmaktayız.

Beldemizin küçük bir yerleşim birimi olması, biz eczacıları bazı zorluklarla karşı karşıya bırakmış ve bu mesleği yapmamızı zorlaştırmıştır. Ancak bizler hiçbir bahanenin arkasına sığınmadan bu mesleği lâıkiyle yapmak ve halkımızın hakkı olan kaliteli sağlık hizmetini vermek için elimizden geleni yapmaktayız. Kamu kurum ve kuruluşlarının olmaması, mevcut bankaların kapanması beldenin tamamen içine kapanmasına ve yetersiz olmasına sebep olmuştur.

Ortaklar Sağlık Ocağında görev yapan iki adet pratisyen doktor ve bir diş hekiminin verdiği hizmetle ve biz eczacıların büyük fedakarlığıyla, prensiplerimizden ödün vermeden beldemizde gerekli olan sağlık hizmetini en iyi şekilde vermeye çalışıyoruz.

Tüm meslektaşlarımıza ve halkımıza sağlıklı, mutlu ve hayırlı günler dileriz. **C**